

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3031** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК

Подадена е жалба от А. Ц. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218007968-091-001 от 22.10.2019 г., издаден от Руска Р. Б. – орган, възложил ревизията, и М. К. М. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение 62/14.01.2020г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. , с който на жалбоподателя е определен данък по ЗДДФЛ за дан.периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. в общ размер на 120 132,14 лв., ведно с лихви за забава в размер на 66 503,01 лв., като незаконосъобразен. Оспорва се извършването на ревизията по особенния ред на чл.122 от ДОПК , тъй като не било установено по категоричен начин наличието на основанието по чл.122 ал.1 т.7 от ДОПК , а именно че стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи , източници на формиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране получени от него. Счита,че посочените от него в декларацията по чл.124 от ДОПК суми като налични към 2010г не са съобразени при определяне на началното салдо за 2011г ,а от там се променяла данъчната основа по чл.17 от ЗДДФЛ и за последващите дан.периоди. Иска се отмяна на РА в оспорената част и присъждане на разноски за делото .

В съд.заседание жалбоподателя чрез адв. Г. поддържа жалбата, излага съображения за липса на предпоставките на чл.122 т.7 от ДОПК. Относно посочените в декларацията по чл.124 от ДОПК суми ,съхранявани в банкови касети , се сочи липса на

съпоставимост на същите като налични към реализираните разходи за периода , формиращ впоследствие значителния недостиг на парични средства .

Отвeтникът чрез юриск.Т. , моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа аргументите изложени в решението на директора на Дирекция “ОДОП” .Претендира юрисконсулско възнаграждение в размер на 822лв .

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл.160 от ДОПК, Административният съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизията на жалбоподателя Л. е повторна по смисъла на чл.155 ал.4 от ДОПК след отмяна с Решение № 1930/11.12.2018г /Приложение №1 стр.4 и сл.от същото / на Директора на дирекция „ОДОП“ С. , с което са дадени конкретни указания .

Нарушения в хода на ревизионното производство ,приключило с оспорения РА ,които да водят до неговата нищожност не бяха открити в настоящето производство: ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок ; ревизионният акт е издаден от компетентен орган и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

Настоящата жалба е подадена от легитимирано лице, в срока по чл.156 ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Спора в случая се развива на две плоскости – налице ли е основанийта по чл.122 т.7 от ДОПК за извършване на ревизията по особенния ред регламентиран в чл.122- 124 от ДОПК и правилно ли е определена данъчната основа по чл.17 от ДОПК ,върху която е изчислен данъка по чл.48 от ЗДДФЛ.

За да осъществи ревизията за процесния период по особенния ред на чл.122 от ДОПК , ревизиращия орган е приел, че декларираните от лицето и /или получени от него приходи , доходи ,източници на формиране на собственият капитал не съответстват на имущественото и финансово състояние през ревизираният период /чл.122 т.7 от ДОПК / т.е извършените от лицето разходи надвишават получените от същия приходи, които да са с доказан произход.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

В конкретния случай, жалбоподателя не представи доказателства оборващи поддържаната от ревизиращите теза по чл.123 ал.1 т.1 от ДОПК, следователно

последните правилно са приели, че е налице обстоятелството по чл.122, ал.1 т.7 от ДОПК и законосъобразно са извършили облагането на лицето по особения ред. Жалбоподателят е уведомен за това по предвидения в закона ред на 10.06.2019 г., като му е даден 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. В хода на повторното ревизионно производство задълженото лице не е декларирало източниците си на доходи и извършените разходи за ревизираните периоди с декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. Не е взело становище относно обстоятелството, че общите годишни данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ за процесните периоди ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК.

След съпоставка на притежаваните от Л. паричните средства към 31 декември и направените разходи за конкретна данъчна година спрямо притежаваните парични средства към 1 януари и получените доходи през същата е установено, че финансовото му състояние не съответства на извършените разходи, а именно налице е недостиг на парични средства за плащане на последните. Изследвани са относими обстоятелства за определяне на данъчните основи на лицето, регламентирани в чл. 122, ал. 2 от ДОПК, а именно: платени данъци и осигурителни вноски, движение и остатъци по банкови сметки, получени доходи съгласно декларирани данни от жалбоподателя и трети задължени лица, сключени договори /в т.ч. за допълнително представяне на парични вноски в дружества, в които е съдружник, едноличен собственик на капитала, управител, член на орган на управление; покупка на недвижим имот, покупко-продажби на превозни средства/, обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, получените доставки по смисъла на ЗДДС и др.

Настоящата инстанция намира, че правилно при определяне на годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ за процесните периоди са приложени разпоредбите на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Очевидно е, че за всеки от спорните периоди е установен недостиг на парични средства в значителни размери, което обуславя хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК-декларираните и получените доходи не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

В изпълнение на указанията на директора на дирекция ОДОП С., дадени с Решение №1930 от 11.12.2018 г., при съпоставката на доходите спрямо разходите на лицето за процесните периоди ревизиращите органи са съобразили направените разходи от жалбоподателя в полза на трети задължени лица – за издръжка на децата му /в т.ч. за обучението им/ и вписани данни в ТР за продажби на дружествени дялове от капитала на [фирма], предоставените парични средства от жалбоподателя като временна парична помощ на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и възстановените от тях суми за всяка година, попадаща в обхвата на ревизията. Размерът на притежаваните парични средства по банкови сметки е установен въз основа на предоставени данни от търговските банки, а паричните средства с които жалбоподателя е разполагал в брой са в размерите, посочени от лицето в декларация от 20.06.2017 г., тъй като при повторната ревизия, жалбоподателят не е декларирал нови данни за същите и не е представил нови доказателства, които да бъдат взети предвид при определянето им.

Декларацията по чл.124 от ДОПК не изключва задължението на органа по приходите да извърши необходимите процесуални действия за установяване на обстоятелствата по чл.122 т.7 от ДОПК, след което има право да премине към ревизия по особения ред. Декларираните от ревизираното лице приходи и разходи при започване на ревизията не могат да имат приоритет пред писмените доказателства представени в

хода на ревизията .Липсват доказателства по делото, органа по приходите да е изследвал достоверността на дадените от Л. обяснения относно разполагаемата сума към 01.01.2011г ,съгласно които началното салдо е формирано от получено в края на м.декември 2010г наследство от починалия му баща Ц. И. Н. в размер на 520000лв и лични спестявания за периода 2008-2010г вразмер на 228730лв ,но дори да се приеме че същият действително е разполагал с такива суми ,то същите не оказват полужително влияние върху установения недостиг в края на ревизирания период. Наред с това съгласно чл.155 ал.8 от ДОПК,решаващия орган по чл.152 от ДОПК не може да изменя ревизионният акт във вреда на жалбоподателя , поради което се е съобразил с декларираното от жалбоподателя.

На база установените факти и обстоятелства са изготвени таблици за съпоставка и съответствие между направените от задълженото лице разходи и получени доходи, като в приходната част отражение са намерили всички получени в брой и по банкови сметки доходи от лицето, извършени тегления от банкови сметки и източници на финансиране / за 2011г –стр.37 от РД ; за 2012г –стр39 от РД ; за 2013г 41 от РД ; за 2014г – 43 от РД ; за 2015г – стр45 от РД и за 2016г – 47 от РД / .

В цитираните по-горе съпоставки са включени налични парични средства в брой в началото на периода към 01.01.2011 г., наличности по банковите извлечения на банковите сметки към началото и края на всеки един от ревизираните периоди, получени доходи от трудови правоотношения /за управление и контрол/; други облагаеми доходи /възнаграждения за авторски права и т.н /. В разходната част на съпоставките на получените доходи и извършените от лицето разходи са включени разходи за издръжка на домакинството за всяка една година; комунални разходи по фактури от доставчици; разходи за заплатени данъци, такси и други публични задължения; здравни и медицински разходи ; разходи за обучение ; разходи за придобиване и подобрене на имущество.

При хронологичното проследяване на движението на паричните средства на А. Л. , е установено превишение на направените разходи над размера на получените приходи/доходи, т.е. установени са данни за укрити приходи или доходи за периодите от 2011 г. до 2016 г. Съгласно изготвените справки недостигът на парични средства за покриване на извършените разходи към 31.12.2011г. е в размер на 299904.41 лв , към 31.12.2012 г. е в размер на 289149.27лв ; към 31.12.2013г е в размер на 164565.37лв ; към 31.12.2014г – няма превишение ; към 31.12.2015г – 420739.48лв и към 31.12.2016г - 26963.16лв .

На основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК е връчено Уведомление №Р-22220217007235-139-001/30.11.2017 г. Извършен е анализ и са взети предвид относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2, от т. 1 - 16 от ДОПК.

На основание чл. 122, ал. 1 и 2 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане и е установен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ, като недостигът е приет за данъчна основа за облагане за съответния период, предвид че не са установени данни за наличие на необлагаеми доходи по чл. 13 от ЗДДФЛ, както следва: за 2011 г.-данъчна основа в размер 299904.41 лв и данък в размер на 29990.41лв ; за 2012 г.- данъчна основа в размер на 289149.27лв лв. и данък размер на28914.92лв ; за 2013 г.- данъчна основа в размер на 164565.37лв и данък – 16456.53лв ; за 2015г е определена дан.основа от 420739.48лв и данък 42073.94лв и за 2016г –данъчна основа 26963.16лв и данък 2696.31лв

В хода на настоящето съдебно производство ,беше дадена възможност на

жалбоподателя да докаже наличието на достатъчно средства ,необходими за покриване на разходите му през провявяваните периоди , вкл. И чрез експертиза ,но такава установеност не беше осъществена от последния. Независимо от това съдът , като инстанция по същество и въз основа на наличните по адм.преписка доказателства,неоспорени от страните ,намира че паричните потоци на годишна база са правилно формирани и правилно е определена данъчната основа по чл.17 от ЗДДФЛ.

Нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство се доказва от жалбоподателя , че процесните суми не са облагаеми доходи по чл. 12 от ЗДДФЛ на лицето.

Съгласно чл. 12 от ЗДДФЛ, облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Липсата на доказателства за подадена декларация за наследство по чл. 32 ал.1 от ЗМДТ , както и за заплатен данък наследство по чл. 37 от ЗМДТ ,както и подадена ГДД за придобити от трудова дейност средства , определя тези доходи,като доходи от други източници /доколкото не е ясно кой е конкретният им източник/.

Предвид изложеното ,съдът намира че Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218007968-091-001 от 22.10.2019 г., издаден от Руска Р. Б. – орган, възложил ревизията, и М. К. М. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение 62/14.01.2020г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. , с който на жалбоподателя е определен данък по ЗДДФЛ за дан.периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. в общ размер на 120 132,14 лв., ведно с лихви за забава в размер на 66 503,01 лв е правилен и законосъобразен , а жалбата срещу него е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, в полза на ответника ще следва да се присъди съразмерно с изменената част от РА юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 4296.35лв .

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ц. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218007968-091-001 от 22.10.2019 г., издаден от Руска Р. Б. – орган, възложил ревизията, и М. К. М. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение 62/14.01.2020г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. , с който е установен данък по ЗДДФЛ за дан.периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. в общ размер на 120 132,14 лв., ведно с лихви за забава в размер на 66 503,01 лв като неоснователна

ОСЪЖДА А. Ц. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция „ОДОП“, [населено място] при ЦУ на НАП, сумата в размер на 4296.35лв , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

